

پاسخ مدیر کل دفتر موسیقی به ابهامات و انتقادهای وارد به جشنواره؛

شورای سیاستگذاری به مباحث اجرایی ورود نمی‌کند

محمد الهیاری می‌گوید: در رویدادی مانند جشنواره موسیقی فجر دست کم پنجاه نفر بصورت مستقیم در بخش‌های مختلف علمی و هنری کار می‌کنند یکی از عوامل اصلی مشوق حضور هنرمندان در جشنواره نیز شخصیت دبیر جشنواره و غنای علمی و جایگاه ممتاز وی بر طرفانه او در میان هنرمندان آن رشته است. به دلایل بالا وجود دبیر برای جشنواره از اهمیت بالایی برخوردار است. به گزارش ایلنا محمد الهیاری که از سی‌ام اردیبهشت‌ماه سال ۱۳۹۸ با حکم سیدعباس صالحی (وزیر ارشاد) به عنوان مدیر کل دفتر موسیقی انتخاب شده، طی گفتگو با ایلنا درباره چند و چون برگزاری جشنواره موسیقی فجر و سیاست‌گذاری‌ها و برنامه‌ریزی‌های آن توضیحاتی ارائه کرد که در پی می‌آید.

■ به عنوان سوال اول درباره این موضوع بگویید که وجود دبیر در جشنواره‌های معتبر چون فجر تا چه حد مهم است و چه تاثیری بر سیاست‌گذاری‌ها و عملکرد جشنواره دارد؟

دبیر برگزاری جشنواره‌ها فرآیند مختلفی دارد. در جایگاه‌های مختلف فعالیت می‌کنند و هر کدام در جای خود اهمیت دارند. اعضای شورا، اهدا، دبیران بخش‌های مختلف و هم‌منظور عوامل اجرایی، در رویدادی مانند جشنواره موسیقی فجر دست کم پنجاه نفر بصورت مستقیم در بخش‌های مختلف علمی و هنری کار می‌کنند. دبیر جشنواره، محور وحدت دبیران بخش‌های مختلف، داوران و مدیران جشنواره، اعضای شوراها و... است. هم‌منظور یکی از عوامل اصلی مشوق حضور هنرمندان در جشنواره علمی و جایگاه ممتاز و بی‌طرفانه او در میان هنرمندان آن رشته است. به دلایل بالا وجود دبیر برای جشنواره از اهمیت بالایی برخوردار است.

■ اگر یادتان باشد در دوره دوم دبیری آقای فرहत انتقادهایی نسبت به حضورشان مطرح شد که کم و بیش در جریان آنها هستی‌داز جمله اینکه برخی می‌گفتند ایشان در دوره‌های چهارم و پنجم هم دبیر بودند و جایگاه ممتاز و بی‌طرفانه او در میان هنرمندان آن رشته است. به دلایل بالا وجود دبیر برای جشنواره از اهمیت بالایی برخوردار است.

■ اگر یادتان باشد در دوره دوم دبیری آقای فرहत انتقادهایی نسبت به حضورشان مطرح شد که کم و بیش در جریان آنها هستی‌داز جمله اینکه برخی می‌گفتند ایشان در دوره‌های چهارم و پنجم هم دبیر بودند و جایگاه ممتاز و بی‌طرفانه او در میان هنرمندان آن رشته است. به دلایل بالا وجود دبیر برای جشنواره از اهمیت بالایی برخوردار است.

شاخه‌های مختلف هستند صورت می‌پذیرد و دبیر به تنهایی در انتخاب گروه‌ها نقش ندارد.

■ اگر به جشنواره‌های دوره‌های قبل نگاه کنید، متوجه می‌شوید رویه انتخاب دبیران در دو دوره متوالی اتفاقی مرسوم بوده و همچنان وجود دارد. سوال این است که انتخاب یک فرد (به عنوان دبیر) دو یا سه یا چند دوره (جشنواره) چه مزایایی دارد و چرا مسئولان ارشاد به این رویه اصرار دارند؟

معمولاً افراد در مسئولیت‌هایی که قرار می‌گیرند برنامه‌هایی چندساله برای اجرای ایده‌ها و طرح‌های خود و تیم کاری‌شان البته در چارچوب قواعد و آیین‌نامه دارند. مدت زمان یکسال، فرصت کافی برای ارزیابی عملکرد یا اجرای همه ایده‌ها نیست. این رویه‌ای معمول و مرسوم و مقبول در مدیریت است و مدیریت‌ها دست کم دو یا چند سال فرصت برای اجرای ایده‌های خود دارند. بسیاری از رویدادها و جشنواره‌ها نیز این رویه را دنبال می‌کنند که مسئول و دبیر آن در چند دوره فعالیت کند. نمایندگان مجلس، هیأت‌وزیران، اعضای شوراهای اسلامی شهرها، اعضای هیأت‌مدیره در سازمان‌های دولتی و خصوصی مختلف، مسئولیت‌های بین‌المللی در سازمان‌های بین‌المللی و... از این جمله‌اند.

■ ملاک انتخاب آقای حسن رباحی به عنوان دبیر علمی و هفتمین جشنواره فجر چه بوده است؟

در خصوص انتخاب جناب آقای دکتر حسن رباحی برای دوره‌های چهارم، پنجم و ششم، لازم است عرض کنم این موضوع در شورای سیاست‌گذاری مطرح شد و مورد موافقت شورا قرار گرفت. با توجه به سابقه دانشگاهی متمادی، آشنایی ایشان با عموم هنرمندان موسیقی در کشور و ویژگی‌های مثبت اخلاقی این

جمع‌بندی وجود داشت که هنرمندان ارجمند به حضور چنین شخصیتی در جشنواره احترام می‌گذارند و ایشان می‌توانند نماینده و برآیند جامعه شریف موسیقی باشند.

■ چرا جشنواره موسیقی فجر از هنرمندان نسل‌های جوان‌تر که علاوه بر تجارب عملی در زمینه‌های اداری و مدیریتی تجربه دارند به عنوان دبیر یا اعضای اصلی استفاده نمی‌کند؛ گماناً اینکه خواست تعداد زیادی از اهالی حرفه‌های موسیقی نیز همین است؟

چنانچه به رویه عملی جشنواره موسیقی فجر در دوره‌های اخیر نگاه کنید، اعضای هیأت انتخاب آثار و گروه‌ها یا به عبارتی هیأت داوران جشنواره همگی از هنرمندان جوان‌تر موسیقی کشورمان بوده‌اند و هستند. به تریب این هیأت در دوره‌های چهارم، پنجم و ششم، و ششم‌گانه کنید همه این عزیزان به دعوت دبیر جشنواره، عضویت در این شوراها را پذیرفته‌اند و دبیر جشنواره محور وحدت بوده و البته حداکثر یک رأی در انتخاب‌ها داشته است. تریب هنرمندان با تجربه‌تر در شورای سیاست‌گذاری با هنرمندان جوان‌تر و بویا‌ت‌تر در هیأت‌های داور می‌توانند تریب همگون و متناسبی برای جشنواره باشد.

■ چرا طی سال‌ها و دهه‌های گذشته هسته اصلی شورای سیاست‌گذاری افرادی ثابت هستند که به ندرت شاهد تغییر یا جایگزینی دیگران بوده‌ایم؟

در خصوص شورای سیاست‌گذاری و تریب آن باید عرض کنم، این موضوع به رویکرد و اقتضات جشنواره و عوامل متعددی برمی‌گردد. معمولاً بهتر است یکی دو نفر از تریب شورای دوره قبلی جشنواره باقی بمانند و دو سه نفر نیز به تازگی اضافه شوند. شورای سیاست‌گذاری در چند جلسه،

سیاست‌های کلی جشنواره را تعیین می‌کند و به مباحث اجرایی ورود نمی‌کند. بخش اصلی و به عبارت بهتر حضور گروه‌ها و هنرمندان در بخش‌های رقابتی و بخش اجراهای صحنه‌های جشنواره فقط در اختیار هیأت انتخاب آثار و گروه‌هاست که پیشتر عرض کردم هنرمندان جوان‌تر کشورمان در آن هیأت عضویت دارند، و مدیر دفتر موسیقی هم به عنوان رئیس جشنواره هیچ نقشی در آن ندارد. این موضوع با پرسش از هر یک از اعضای هیأت انتخاب دو سال گذشته قابل راستی‌آزمایی است. به نظر می‌رسد روح حاکم بر آیین‌نامه جشنواره نیز اینگونه اقتضا می‌کند که تریب از پیشکسوتان در شورای سیاست‌گذاری و راهبری کلی جشنواره، در کنارش همراه شود با داوران جوان‌تر در هیأت‌های مختلف جشنواره و این تریب که از هنرمندان نسل‌های مختلف موسیقی از دیروز تا امروز را شامل می‌شود، رنگین‌کمان کاملی را شکل می‌دهد.

■ آیا انتشار بیان مالی با اطلاع رسانی درباره بودجه و هزینه‌های صرف‌شده در یک جشنواره اتفاقی مرسوم است؟ اگر اینطور است باید توسط کدام بخش ارائه شود؟ و اینکه در دوران مدیریت شما این اعلام و شفاف‌سازی در بودجه و هزینه‌های جشنواره، توسط سایت یا دیگر رسانه‌ها عملی شده است؟

طبق قواعد و مراحل که در فرآیند کمیته شفاف‌سازی وزارتخانه تعیین شده است، اطلاعات و گزارش‌ها برای انتشار در اختیار کمیته شفاف‌سازی قرار می‌گیرد و این کمیته منتشر می‌شود. اطلاعات مالی جشنواره در هر دو دوره‌های پنجم و ششم در اختیار وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی قرار گرفته و روی سامانه شفاف‌سازی قرار خواهد گرفت تا در معرض اطلاع عمومی قرار گیرد.

تجسمی

«وارونگی» در نگارخانه بهارین برپا شد

سپیده کلاراسفای

نمایشگاهی از نقاشی‌های سمیه ولیان با عنوان «وارونگی» به صورت مجازی در نگارخانه بهارین برپا شد. ولیان در گفت‌وگو با توسعه‌یابی پیرامون آثار حاضر در این نمایشگاه گفت: نمایشگاه «وارونگی» دربرگیرنده آثاری است که در آنها با نگاهی سوررئالیستی به فضای ناخودآگاه شخصی سعی کردم با استفاده از اشیا، انسان و رابطه میان آن‌ها مجموعه حاضر را به تصویر بکشم. او ضمن بیان اینکه در این آثار، هویت زن کاملاً مشهود است و ماهیت انسانی در تقابل با اشیاء قرار گرفته‌اند، تاکید کرد: البته سعی کردم ماورای وجود و تجسم در این آثار به شکل چشم‌گیری به تصویر کشیده شود. مولف کتاب‌های «نقاشی اجتماعی ایران و جهان» و «سیر مفهومی و تطور مبانی نشانه‌شناسی در هنر نقاشی» در باره مفهوم جهان حقیقی و مجازی تصویر شده در آثارش گفت: خواب‌های من از آلودگی است که رویا، ترس و ناخودآگاهی‌های دنیای بیرونی بی‌پرده در آن تجلی پیدا می‌کند. از این رو من هم برای خلق آثارم از الگوهای ذهنی استفاده می‌کنم و در حین اجرای کار همچون خواب‌هایم، سوزن تکرار شده در اکثر آثار خود هستم که به نوعی تجلی روح زنده در این مجموعه است.

این نقاش و کوریوتور پیرامون ویژگی مجازی بودن نمایشگاهش گفت: نمایشگاه‌های مجازی اتفاق جدیدی در هنر هستند که باعث ساختار شکنی شدند. این شیوه نمایش اگرچه خوبی و بدی را در کنار یکدیگر دارد اما با بهره‌گیری از این ظرفیت، بازدید کننده بیشتری از سراسر دنیا می‌توانند آثار مشاهده کنند.

گردشگری

افتتاح مجتمع گردشگری شهرداری تهران، تیر خلاص به برج طغرل

مجموعه تاریخی و گردشگری رازی درست بیخ گوش «برج طغرل» یعنی یکی از قدیمی‌ترین برج‌های ری باستان ساخته و افتتاح شد، بدون آنکه حتی به کج شدن آن و آسیب‌هایی که احتمالاً به دنبال گودبرداری و این ساخت‌وساز در عرصه و حریم یکی از قدیمی‌ترین برج‌های ری باستان رخ می‌دهد، اعتنا نباشد.

به گزارش ایسنا، طی ۱۱ سال اخیر هر نوع آسیبی به برج ۸۰۰ ساله طغرل وارد شد، از فرونشست‌های پی در پی در اطراف برج طغرل گرفته تا کج شدن چند میلی‌متری برج، اقدامات اولیه‌ای جهت ایجاد ایستگاه مترو در چند متری آن و نصب پست گاز در عرصه‌ی این اثر تاریخی؛ اما در نهایت ساخت مجتمع گردشگری شهرداری تهران تیر خلاصی بود بر پیکره برج قدیمی ری.

شهردار تهران در زمان افتتاح این مجموعه، ری باستان را یکی از نقاط عطف تمدن و شهرنشینی کشور معرفی کرد در حالی که تابلوی رونمایی از این مجتمع گردشگری درست پشت به برج طغرل قرار داشت و گویا او از وجود برج طغرل در چند متری این مجتمع تازه‌سازی خبر نبود و سرزمین باستانی ری با همه قدمتش به فراموشی سپرده شده است و مدرنیته آن را تمام بقایا بلعیده است.

استقلال رسانه را هم مخدوش می‌کند و در این مخدوش‌سازی رسانه تلاشی برای ایجاد فضای خبری نمی‌کند. پس عجیب نیست در رسانه‌هایی مختلف کشور برای آن ۴۰ نمایش روی صحنه شما ۴۰ خبر هم پیدا نمی‌کنید. به نظر می‌رسد این اغتشاش شغلی در آینده منجر به فروپاشی خبر تئاتر و در نهایت متضرر شدن تئاتر از مسأله رسانه‌های جمعی شود.

رمانتیسیم آلمانی، عرفان و شرق گرایی، آثار و اندیشه‌های نیچه و یونگ و همچنین زمانه‌ای که اثر در آن به نگارش درآمده است، از مضامین اثر گذار در کتاب دمیان است. در قسمتی از متن پشت جلد کتاب آمده است: خودم را مانند تبهکاری یافتیم که به سبب دزدی تکه‌نانی محاکمه‌اش کنند، حال آنکه او مرتکب قتل شده باشد. احساسی بود نفرت‌انگیز و ناجور، اما قوی و به شدت گیرا که مرا محکم‌تر از دیگر اندیشه‌ها به راز و گنجه‌های می‌زد. فکر کردم شاید اکنون دیگر کرومر نزد پاسبان رفته و مرا لو داده باشد و در همان حال که اینجا مرا به چشم بچه‌ای کوچک می‌نگرند، تو فان بر فراز سرم در حال تکوین باشد.

سال ۱۹۴۶ برنده جایزه نوبل ادبی نیز شده است کتابی که در میان رابلافاصله پس از جنگ جهانی اول نوشت؛ کتابی که می‌توان آن را آیین تمام‌نمای اندیشه هسه دانست.

تئاتر

چرا اخبار تئاتر به صفر میل می‌کند؟

روابط عمومی‌های تئاتر و مرگ خبر

در ماه‌های اخیر از مهمترین مشکلات پیش روی خبرنگاران و روزنامه‌نگاران حوزه تئاتر، فقدان خبرناشی از کرنا بود. این حال، در خاموشی سالن‌های تئاتر خبرنگاران تئاتر دست به خلاقیت‌های متعددی زدند. برای مثال در روزنامه توسعه‌یابی چندین مصاحبه فراموش شده طی پنجاه‌سال اخیر تئاتر ایران بازخوانی شد و اثرات آن بر تئاتر امروز بررسی. یاد خبرگزاری مهر، آروین مؤذن زاده اقدام به بازخوانی اجراهای مهم دهه‌های گذشته تئاتر کرد. در خبرگزاری ایسنا نیز دو خبرنگار شناخته‌شده با تولید گفتگوهای متعدد از آینده تئاتر ایران گفتند یا بابک احمدی در روزنامه اعتماد رویکرد جهان‌شمول به تأثیر کرونا بر تئاتر جهان داشت؛ اما با بازگشایی تئاترها گویی هم خلاقیت‌ها از بین رفت و هم خبر تئاتر.

برای به دست آوردن خبر تئاتر راه‌های متعددی وجود دارد؛ جمله تماس با هنرمند یا بررسی صفحه مجازی هنرمند تولیدکننده اثر؛ اما پیش از رسیدن به خبر یکتا و یگانه نیاز است بدانیم خبر مذکور توسط رسانه‌های کار شده یا نشده. بر حسب عادت صفحات خبری مهم‌رازهایی می‌کنیم و در کمال تعجب یک تکرار در همه صفحات را شاهدیم، خبرهایی

داستان جوانی امیل سینکлер

یکپارچگی است؛ یکپارچگی پاره‌های از هم گسیخته‌ی روح. ماکس دمیان نیز (که عنوان کتاب از اسم اوست) پلی است که او را برای رسیدن به خواسته‌اش یاری می‌رساند. خود هرمان هسه می‌نویسد: «من نمی‌توانم چیزی جز آنچه در روانم است به شما ببخشم.» بنابراین می‌توان گفت این کتاب راه رسیدن به یکپارچگی روح از طریق نیروهای درونی است.

دمیان یکی از مهم‌ترین کتاب‌های کارنامه ادبی هرمان هسه، نویسنده نامدار آلمانی است. هسه که در

کتاب دمیان با عنوان فرعی «داستان جوانی امیل سینکлер» شاید مهم‌ترین و خواندنی‌ترین کتاب هرمان هسه باشد. کتابی که در آن با جوانی جویری معنا، در طلب رسیدن به وحدت، شکلی دیگر از مفهوم تربیت، عرفان و جامعه روبه‌رو هستیم. این کتاب مختص کسانی است که در طلب یگانگی، تمامیت و وحدت وجودند. زبان تمثیلی و نثر شاعرانه هرمان هسه، این اثر را به تابلویی بی‌بدیل مانند کرده است.

امیل (شخصیت اصلی کتاب) در جستجوی